

PRZEGLĄD DOKUMENTACYJNY LEŚNICTWA

opracowany przez

Zakład Informacji Naukowo-Technicznej i Ekonomicznej
Instytutu Badawczego Leśnictwa

Rok 27

Warszawa 1976

Nr 1

Układ pozycji, zgodnie z dotychczasową praktyką, według międzynarodowej leśnej klasyfikacji oksfordzkiej, której symbole cyfrowe są podane ponad tekstem każdego streszczenia.

1 CZYNNIKI ŚRODOWISKA. BIOLOGIA

1	116	IBL
Mjasoedov S. S., Zubkov A. S.: Sistemy protiverozionnych meroprijatij. System zabiegów przeciwerozyjnych. Les. Choz. 1974 nr 9 s. 65—69, 4 fot. 2 tab. — Autorzy zaproponowali zespół zabiegów melioracyjnych i hydrotechnicznych przeciwdziałających erozji gleb. Zabiegi te opracowano na podstawie wyników wieloletnich badań nad ich sto-	sowaniem w warunkach północnych okręgów obwodu rostowskiego. Dzięki zastosowaniu tych zabiegów nie tylko zahamowano wzrost tworzenia się jarów i wąwozów, lecz w wielu wypadkach całkowicie wyeliminowano niebezpieczeństwo ich powstania.	(R. M.)
2	156.1 — — 149 Sus scrofa	IBL
Briedermann L.: Zur Klassifizierung beim Schwarzwild. Uwagi do klasyfikacji zwierzyny czarnej. Unsere Jagd 1974 Jg 24 Nr 11 s. 323—324, 3 fot. — Odwrotnie niż u zwierzyny płowej, gdzie na podstawie wyglądu sylwetki i poroża wprowadzono już dawno system klasyfikacji wielkowej i wartości poroża — brak jest tego rodzaju klasyfikacji dla dzików. Zaznaczyć należy, że na podstawie ciężaru nie można określić wieku u dzików ani też wycenić oręza na osobnikach żywych. Autor proponuje przyjęcie następujących klas wieku dla odyńców: warchlaki, prze-	latki, średniowiekowe (2—4 lat) i odyńce łowne (od 5 lat w górę). Podobny podział dotyczyłby również łoch. Przeprowadzając porównanie między klasyfikacją sarn i dzików zwraca uwagę, że przelatki odpowiadające klasie IIc u sarn powinny być całkowicie wystrzelane, co jednak w praktyce jest niemożliwe i zawsze zostaje ich pewna ilość w łowisku. Koniecznością jest ochrona odyńców średniowiekowych, odpowiadających klasie IIa (przyszłościowych) dla doczekania się odyńców łownych.	(P. S.)
3	156.19 — — 149.32 Lepus europaeus	IBL
Möller D.: Der Hasenfang. Odłowy zajęcy. Unsere Jagd 1974 Jg 24 Nr 11 s. 337—339, 3 fot. 2 rys. — Próba ujęcia	w całość wszystkich doświadczeń i osiągnięć w tej dziedzinie. Wyniki odłowów zajęcy zależą zasadniczo od	

trzech czynników: 1) zagęszczenia zajęcy, 2) organizacji odłowów i 3) dyscypliny uczestników. Wszystkie inne czynniki, jak metoda, liczebność nagonki, rodzaje sieci, pogoda i ukształtowanie terenu nie powinny być lekceważone, ale w porównaniu do ww. mają znaczenie drugorzędne. Następuje bardzo szczegółowe omówienie:

4

156.2 — — 149 Ovis ammon

IBL

Neumann A.: Eine gelungene Muffelwildeinbürgerung. **Udana introdukcja muflonów.** Unsere Jagd 1974 Jg 24 Nr 11 s. 336, 1 fot. 1' wyk. — W 1963 r. rozpoczęto w ramach programu badawczego próbę introdukcji muflona na terenie łowiska Hohenbucko, poprzedzone odpowiednimi badaniami. Stan początkowy wynosił 9 sztuk (5 tryków i 4 owce), a do chwili obecnej rozwinął się do pogłowia liczącego około 230 szt. Odstrzał w tym okresie wyniósł 30 szt., w tym 20 tryków. Z tego 14 tryków było selekcyjnych a 6 łownych (2 srebrno- i 4 brązowomedalowe). Aktywność muflona można okre-

liczby uczestników, wyposażenia, terenów odłowów, najwłaściwszej pogody, miejsc i sposobów ustawiania sieci, wielkości miotów, samego pędzenia, pracy łapaczy, pracy na miejscu zbiórki, karmienia złowionych zajęcy i wysokości pozyskania.

(P.S.)

ślić jako „wielkoprzestrzenną”; oznakowany tryk w ciągu 24 godz. przeszedł 3,6 km. Rozprzestrzenienie szło z początku tylko w 2 kierunkach: zachodnim i południowo-zachodnim, dopiero w ostatnich latach także we wschodnim. Kompleksy o dużej ilości młodziaków oraz „zimne” śnodowiska są omijane. Pozyskanie wynosi około 50 szt. rocznie, z tego 50% przez odstrzał, 50% przez odłów. Udaną introdukcję zawdzięczać należy kilku czynnikom, ale najważniejszą rolę grały na pewno siedliska piaszczyste wolne od pasożytów.

(P. S.)

5

156.4 — — 149 Sus scrofa

IBL

Hausa E., Wernitz W.: Haltbarmachen von Kailerwaffen. **Utrwalanie oręża odyńców.** Unsere Jagd 1975 Jg 25 Nr 2 s. 58—59, 5 fot. — W celu skutecznego utrwalenia oręża dzilka zaleca się stosować 3 sposoby. Pierwszy to zalanie mieszaniką żywicy epoksydowej z utwardzaczem 3 w stosunku 100:11. Przedtem jednak trzeba szable i fajki po wygotowaniu wysuszyć i odtłuszczyć acetonem lub benzyną. Dru-

gim, już od 10 lat stosowanym sposobem jest klej Mökotex D 2602, którym można napełniać kły bezpośrednio po wygotowaniu, bez suszenia i odtłuszczenia. Trzecim sposobem jest stosowanie kleju Epasol EP 11. Autorzy podają też sposób sporządzania form do odlewów oręża w celu preparowania całego łba z orężem.

(P. S.)

6

156.9 — — 149 Sus scrofa

IBL

Briedermann L.: Ein Fangkasten zum Umgang mit gefangenem Schwarzwild. **Klatka do manewrowania odłowionymi dzikami.** Unsere Jagd 1974 Jg 24 Nr 11 s. 327, 1 fot. 3 tab. — Ponieważ odłow zwierzyny czarnej cieszą się coraz

większym zainteresowaniem, podano opis klatki skonstruowanej przez J. Bohna dla ułatwienia manewrowania odłowioną zwierzyną czarną. Podłoga z desek długości 140 cm, szerokości przy wejściu 65 cm, przy wyj-

ściu 50 cm. Dla ułatwienia przesuwania tej klatki umocowano przy wyjściu dwa kółka. Ściana boczna stała składa z 4 żelaznych rur długości 150 cm. Ściana boczna ruchoma składa się również z 4 rur żelaznych o tych samych

wymiarach, lecz silnie wygiętych. Ściana boczna spoczywa od strony wejścia na łożysku kulkowym, a od strony wyjścia na zamku zamykanym na skobel. Wejście zamyka się mocną liną.

(P. S.)

7

187

IBL

Jahn G.: Die natürliche Waldgesellschaft-Grundlage der Nachhaltigkeit? **Czy naturalny leśny zespół roślinny jest podstawą trwałości?** Forstarchiv 1975 Jg 46 H. 1 s. 2—5, 1 tab. bibliogr. 16 poz. — Na przykładzie puszczy lüneburskiej (RFN) wyróżniono naturalne zespoły roślinne, jakie występowały tu przed ingerencją człowieka, roślinność obecną, powstałą w wyniku gospodarki ludzkiej (pola, łąki), i potencjalną, której można się spodziewać w wypadku zaprzestania działalności człowieka. W okresie ocieplenia występował tu dąb, olsza, brzoza i buk. Obecnie, w wyniku karczowania, rabunkowej gospodarki i wypasów lasy stanowią

5—15% dawnej powierzchni. Odwadnianie obniżyło poziom wody gruntowej, nawożenie spowodowało eutropizację, a bielocowanie jest wynikiem stepowienia. Głęboka uprawa gleby i usunięcie pokrywy leśnej sprzyjają erozji. Zapobiega temu zachowanie trwałości gospodarki leśnej. Ciągłość pozyskania jest w naturalnych zespołach leśnych zapewniona, ale zakres ograniczony. Wskazane jest tu wprowadzanie sosny i świerka oraz dobór innych gatunków w ramach planowania hodowlanego, pod kątem trwałości użytkowania i pielęgnacji krajobrazu.

(W.B.)

2 HODOWLA LASU

8

232.32

IBL

Prochvatilov Ju., E.: Čto daet koncentracija i specializacija. **Co daje koncentracja i specjalizacja.** Les. Choz. 1974 nr 9 s. 35—39, 2 tab. — Artykuł poświęcono zagadnieniom koncentracji i specjalizacji szkółek leśnych jako podstawowego kierunku organizacji produkcji materiału sadzeniowego. Przedstawiono etapy koncentracji, formy specjalizacji szkółek oraz zasady metodyczne ustalania efektywności

ekonomicznej tych przedsięwzięć. Przytoczono odpowiednie wzory, na podstawie których obliczono, że ogólny efekt specjalizacji i koncentracji produkcji materiału sadzeniowego na Ukrainie wyniesie 345 tys. rb oraz że się zaoszczędzi pracę 440 pracowników rocznie. Dodatkowe inwestycje, związane z wymienionymi zabiegami, zwrócą się po upływie 2—3 lat.

(R. M.)

9

232.412.3

IBL

Kleinschmit J., Schmidt J.: Ergebnisse von Versuchen zur Kühlhauslagerung von Forstpflanzen. **Wyniki badań nad przechowywaniem sadzonek leśnych w chłodniach.** Forstarchiv 1974 Jg 45 H. 9. s. 165—170, 1 fot. 6 wykr. bibliogr.

26 poz. — Brak jest dokładniejszych danych co do możliwości przechowywania sadzonek w chłodni bez narażenia ich na straty. Podczas przechowywania sadzonki tracą na wadze wskutek parowania i oddychania. Przy

ubytku przekraczającym 12% może nastąpić obumarcie rośliny i dlatego w chłodniach konieczne jest zachowanie ścisłego reżimu temperatury i wilgotności. Za optymalną temperaturę uznano 0°C lub nieco powyżej. Duże szkody powoduje zbyt wcześnie lub zbyt późno rozpoczęte przechowywanie.

10

233 (234): 232.2

IBL

Beda G.: Zur Technik der Bermenauf- forstung. **Na temat techniki zalesień na mikrotarasach.** Forstarchiv 1974 Jg 45 H. 10 s. 201—204, 5 fot. 1 tab. bibliogr. 11 poz. — Uprawy rolne na tarasach w terenie górskim są znane od dawna. W rejonie śródziemnomorskim tarasy, formowane przy użyciu buldożerów i prowadzone wzdłuż poziomic, stosowano także przy zalesieniach na zboczach o spadku 30—50°. Ich szerokość wynosiła dotąd 2—3 m. Na wys. ponad 1800 na n.p.m. i przy większych spadkach formowane są mikrotarasy sze-

Największe wypadki następują gdy przechowywanie trwa 75 dni. U świerka przedłużanie przechowywania opóźnia rozpoczynanie wegetacji, zwłaszcza przy sadzonkach 2/0. U modrzewia objawy te są mniej wyraźne.

(W. B.)

rokości 0,8—1,0 m przy użyciu specjalnych pługów przystosowanych do małych ciągników jednoosiowych lub równiarek (np. Muck 3000 firmy Menzi). Omówiono technikę pracy, korzyści ekologiczne, wynikające dla zalesień, oraz koszty. Rozwiązanie to zmniejsza niebezpieczeństwo lawin. Stosunki wodne można regulować podłużnym lub poprzecznym nachyleniem tarasów; zwalczanie chwastów jest ułatwione. Metoda ta stosowana jest od 1955 r.

(W. B.)

11

236.2 + 242

IBL

Dittmar O., Knapp E., Kohlstock N.: Leistungsbeurteilung rationeller Fi — Jungwuchspflege — und Jungbestandsdurchforstungsvarianten nach 10 jähriger Laufzeit dieser Behandlungsmassnahmen. **Ocena wydajności racjonalnej pielęgnacji upraw i wariantów trzebieży młodników po upływie 10 lat od dokonania tych zabiegów.** Sozial. Forstwirtsch. 1974 Jg 24 Nr 11 s. 334—335, 338—339, bibliogr. 5 poz. — Intensywne pielęgnowanie uprawy świerkowej przeprowadzono w tzw. wieku drzewka choinkowego. Za optymalną metodę uznano silne przerzedzenie w stadium uprawy z pozostawieniem 2500—2800

szt./ha, przy założeniu, że do wieku 40 lat wykona się najwyżej 2 trzebieże młodnika. W wypadku zaniedbań w pielęgnowaniu uprawy konieczne jest wykonanie silnej trzebieży w młodniku z redukcją liczby drzew do 2200—2300 szt./ha. Powoduje to jednak straty w produkcji drewna. Intensywne pielęgnowanie nie zwiększa szkód powodowanych przez śniegołomy. Na gorszych siedliskach zalecono zakładanie upraw w więźbie 2,0 × 1,5 m (3400 szt./ha), a na pozostałych (II bonitacja i lepsze) 2,0 × 1,0—1,25 m (4000 szt./ha).

W. B.)

12

237.4 : 41

IBL

Pümpel B., Göbl F., Tranquillini W.: Wachstum, Mykorrhiza und Frostresistenz von Fichtenjungpflanzen bei Düngung mit verschiedenen Stickstoffgaben. **Wzrost, mikroza i mrozoodporność mło-**

dych świerków nawożonych różnymi dawkami azotu. Europ. J. For. Pathol. 1975 Bd 5 H. 2 s. 83—97, 7 tab. 4 wyk. bibliogr. 38 poz. — Dwuletnie świenki nawożono latem w 3 i 4 roku życia

azotem, fosforem i potasem, przy czym dawki azotu były różne. Badania po 4 sezonie wegetacyjnym wykazały, że wzrost pędów i korzeni był największy przy najmniejszej dawce azotu, znacznie mniejszy przy podwójnej, przy 4-krotnej ich rozwój uległ silnemu zahamowaniu, a liczba mikoryz bardzo

zmałała. Sadzonki najlepiej rosnące ruszały wiosną najwcześniej i były najwrażliwsze na przymrozki. Należy to brać pod uwagę przy produkcji sadzonek przeznaczonych do sadzenia w terenach zagrożonych przez przymrozki wiosenne.

(S. Ł.)

3 NAUKA O PRACY. POZYSKANIE DREWNA. PRACE ZREBOWE I TRANSPORT. INŻYNIERIA LEŚNA

13

377.44

IBL

Małogabaritnyj traktor dla lesnego chozjajstva. **Ciągnik o małych wymiarach dla gospodarki leśnej.** Oprac.: Tiščenko A. I. i in. Les. Choz. 1974 nr 8 s. 68—72, 1 fot. — Przedstawiono analizę podstawowych tendencji w budowie ciągników oraz rezultaty stosowania ciągnika T-54 L w gospodarce leśnej. Ciągnik ten, o szerokości gabarytowej 1250 mm, ma dobrą zwrotność oraz zdolność pokonywania przeszkód

terenowych. Dzięki temu przy cięciach sanitarnych ciągnik ten może podjeżdżać praktycznie do każdego obalonego drzewa i zrywać je przy znacznie mniejszym uszkodzeniu podrostu. Podkreślono również inne zalety ciągnika T-54 L oraz jego braki. Opisano prace zmierzające do modernizacji tego ciągnika pod marką T-54 LM.

(R. M.)

4 SZKODY W LESIE. OCHRONA LASU

14

425.1 : 811

IBL

Liese W., Schneider M., Eckstein D.: Histometrische Untersuchungen am Holz einer rauchgeschädigten Fichte. **Badania histometryczne drewna świerka uszkodzonego przez dymy.** Europ. J. For. Pathol. 1975 Bd 5 H. 3 s. 152—161, 1 fot. 6 wykr. bibliogr. 24 poz. — Wykonano analizę słoików rocznych i histometryczną dwóch strzał świerka pospolitego rosnącego w zasięgu zanieczyszczeń powietrza dwutlenkiem siarki i pyłem magnezytowym. Analiza sło-

jów rocznych wykazała, że po uruchomieniu w 1960 r. zakładów magnezytowych nastąpiło znaczne zmniejszenie przyrostu. Analiza histometryczna wykazała wyraźne zmiany w ksylemie: udział drewna późnego wzrósł prawie do połowy szerokości słoików, liczba tracheid na jednostkę powierzchni znacznie się zwiększyła, lecz tracheidy są znacznie krótsze, gdy tymczasem liczba jamek znacznie wzrosła.

(S. Ł.)

15

432

IBL

Korovin G. N., Dobrotvorskij M. M.: ASU — ochrony lasa: zadaci, proincipy, perspektivy. **Automatyczny system sterowania (ASS) ochroną lasu: zadania,**

zasady, perspektywy. Les. Choz. 1974 nr 8 s. 78—81. — Omówiono zadania, zasady oraz perspektywy stworzenia systemu operatywnego sterowania.

ochroną lasu przed pożarami. Celem tego systemu jest zwiększenie operatywności i jakości sterowania lotniczymi i naziemnymi siłami oraz środkami walki z pożarami leśnymi, wzmożenie kontroli nad przebiegiem prac w zakresie gaszenia pożarów, najlepsze wykorzystanie siły roboczej oraz środków materiałowych i finansowych. Wielka ilość wybuchających pożarów

na obszarze lasów, złożoność podejmowania uzasadnionych decyzji, ścisłe terminy ich wykonania wykluczają możliwość scentralizowanego kierowania służbą ochrony lasu bez zastosowania współczesnych środków gromadzenia, przekazywania i przetwarzania informacji. Omówiono poszczególne elementy zadań, składające się na ASS. (R. M.)

16

443 — — 172.8 Armillariella mellea

IBL

Rykowski K.: Modalité d'infection des pins sylvestres par L'Armillariella mellea (Vahl.) Karst dans les cultures forestières. **Różne sposoby infekcji sosny pospolitej w uprawach przez Armillariella mellea (Vahl.) Karst.** Europ. J. For. Pathol. 1975 Bd 5 H. 2 s. 65—82, 11 fot. 1 rys. bibliogr. 30 poz. — Makroskopowe i mikroskopowe badanie korzeni sosen porażonych przez opieńkę miodową nie wykazały istotnej korelacji między stanem zdrowotności korzeni a stopniem porażenia ocenianym

na podstawie objawów zewnętrznych. Stwierdzono 7 typowych form infekcji systemu korzeniowego. Badania histocyto logiczne umożliwiły poznanie faz przenikania grzybni przez korę i sposobów rozprzestrzeniania się jej w parenchymie kory. Różnice wynikają z morfologii grzybni i reakcji obronnych gospodarza. Grzyb wykazywał duże różnice w aktywności infekcyjnej, podobnie jak sosna w reakcjach obronnych.

(S. Ł.)

17

443 — — 172.8 Fomes annosus : 181.49
— — 174.7 Picea abies

IBL

Weissenberg K.: Variation in relative resistance to spread of Fomes annosus in four clones of Picea abies. **Wahania względnej odporności czterech klonów Picea abies na rozprzestrzenianie się Fomes annosus.** Europ. J. For. Pathol. 1975 Bd 5 H. 2 s. 112—117, 1 fot. 2 tab. bibliogr. 8 poz. — 160 dwuletnich sadzonek wegetatywnych (w tym 32 kontrolne) 4 klonów świerka inokulowano korzeniowcem wieloletnim, a po 5 i 13 tygodniach pobrano od-

cinki strzałek długości 1 cm do inkubacji w płytkach Petriego. Po 5 tygodniach nie stwierdzono różnic w rozwoju grzyba, lecz po 13 tygodniach w drewnie jednego klonu rozprzestrzenienie grzyba było znacznie mniejsze niż w drewnie pozostałych 3 klonów. Stwierdzona względna odporność młodych drzewek nie jest wystarczającym dowodem, że klon będzie również w starszym wieku odporny.

(S. Ł.)

18

443 — — 172.8 Nectria (420)

IBL

Parker E. J.: Some investigations with Beech bark disease Nectria in southern England. **Badania nad chorobą kory buka powodowaną przez Nectria w pd. Anglii.** Europ. J. For. Pathol. 1975 Bd 5 H. 2 s. 118—124, 3 fot. 3 tab. bibliogr. 8 poz. — Zarodniki workowe Nectria

sp., wywołujące nekrozę kory buka, znajdowano na przestrzeni całego roku, a ich rozsiewanie następowało przy wilgotnej pogodzie. Izolaty grzyba infekowały buki rosnące w lesie, jak i w doniczkach przez rany. Największą była udatność inokulacji zimowych,

jednak małe rakowate rany były szybko zalewane przez kalus. Większe zrakowacenia wytwarzały się przy niedoborze wody w tkankach bułki. Silny

rozwój grzyba odbywał się jeszcze przy 5°C.

(S. Ł.)

19

443.3 — — 172.8 Scleroderris lagerbergii

IBL

Siepmann R., Lang K. J., Schönhar S.: Verbreitung des durch Scleroderris lagerbergii Gr. verursachten Schwarzkieferntriebsterbens in der Bundesrepublik Deutschland. **Rozprzestrzenienie zamierania sosny czarnej powodowanego przez Scleroderris lagerbergii Gr. w Republice Federalnej Niemiec.** Europ. J. For. Pathol. 1975 Bd 5 H. 3 s. 185—189, 1 fot. bibliogr. 11 poz. — Do niedawna uważano, że zamieranie sosny czarnej na skutek porażenia

przez grzyb Scleroderris lagerbergii ogranicza się do strefy nadmorskiej o szczególnie wilgotnym klimacie; tymczasem nowsze obserwacje wykazały, że grzyb ten jest pospolity w całych Niemczech zachodnich, występuje w strefie nadmorskiej i w środku kraju, na nizinie i w górach. Zamieranie pojedynczych drzew i całych drzewostanów wywołuje przede wszystkim w wieku 8 do 25 lat.

(S. Ł.)

6 URZĄDZANIE LASU. EKONOMIKA GOSPODARSTWA LEŚNEGO. ADMINISTRACJA I ORGANIZACJA GOSPODARSTWA LEŚNEGO

20

613

IBL

Krest'jašin L. I., Kuznecov A. N.: Optimal'nyj vozrast glavnoj rubki v eksploatacionnych lesach. **Optymalny wiek rębności użytkowania rębego w lasach gospodarczych.** Les. Choz. 1974 nr 9 s. 75—78, 2 tab. 1 wyktr. bibliogr. 8 poz. Przedstawiono nową metodę ustalania optymalnego wieku rębności w lasach gospodarczych, który się opiera nie, jak uprzednio, na osiągnięciu dojrzałości technicznej drzewostanów, lecz na umownie nazwanej „dojrzałości aktualnej” drzewostanów. Za optymalny wiek rębności przy gospodarce prowa-

dzonej zrębami zupełnymi należy uważać taki wiek, przy którym w drzewostanie następuje optymalne skojarzenie największego przyrostu przeciętnego określonych sortymentów z najmniejszymi kosztami pozyskania i obróbki drewna. Przyrost dojrzałości aktualnej, uwzględniający interesy nie tylko hodowli lasu, lecz także pozyskania drewna i przemysłu drzewnego, w większości wypadków jest dłuższy od wieku dojrzałości technicznej o około 20 lat.

(R. M.)

9 LASY I LEŚNICTWO W GOSPODARCE NARODOWEJ

21

903 (73)

IBL

Spurr S. H.: Timber and the Environment. Reflections on American forest policy. **Drewno i środowisko. Refleksje na temat amerykańskiej polityki leśnej.** J. For. 1974 Vol. 72 nr 1 s. 17—20, 1 fot. — Uczestnicząc w Komitecie do-

radczym prezydenta autor doszedł do wniosku, że dylemat państwowej polityki leśnej jest trudny do rozwiązania, gdyż nie można stale zwiększać produkcji drewna i jednocześnie rezerwować coraz większe powierzchnie dla

użytkowania rekreacyjnego. Co prawda nie ma takiej polityki leśnej, która by zapewniała właściwe rozwiązanie gospodarcze lub polityczne i została zaakceptowana przez wszystkie działy gospodarki i społeczeństwo. Pomimo to produkcja drewna i potrzeby rekreacji nie wykluczają się wzajemnie. Fakt, że

słabsze siedliska leśne są często lepszymi terenami rekreacyjnymi, pozwala na znaczne zwiększenie obszarów przeznaczonych głównie na cele rekreacji, przy jednoczesnym zwiększeniu intensywności zabiegów w lasach o największej produktywności.

(R. Dz.)

22

907.2

IBL

Beardsley W. G., Herrington R. B., Wagar J. A.: Recreation site management: how to rehabilitate a heavily used campground without stopping visitor use. **Zagospodarowanie miejsc rekreacyjnych: jak rehabilitować intensywnie użytkowane obozowisko bez wstrzymywania użytkowania.** J. For. 1974 Vol. 72 nr 5 s. 279—281, 1 fot. 1 rys. 1 wykr. bibliogr. 11 poz. — Pokrywa roślinna w intensywnie użytkowanym obozowi-

sku w Idaho została ponownie wprowadzona i utrzymana w drodze intensywnych zabiegów uprawowych. W osiągnięciu tego sukcesu pomocne było dobre rozplanowanie obozowiska i pokrycie sztuczną nawierzchnią miejsc intensywnie użytkowanych. Koszty były umiarkowane i wydają się usprawiedliwione przez możliwość trwałego użytkowania podobnych obozowisk.

(R. Dz.)

23

907.2 : 651.7

IBL

Tarasov A. I.: Izderżki i ispol'zovanie lesa dlja otdycha. **Nakłady i wykorzystanie lasu do odpoczynku.** Les. Choz. 1974, nr 7 s. 27—29, 1 tab. — Określono pojęcie rekreacyjnego użytkowania lasu oraz czynniki wpływające na wielkość wydatków związanych z rekreacyjnym wykorzystaniem lasu. Do czynników tych należy: a) intensywność przebywania w lesie, włączając wszystkich turystów i wczasowiczów, b) skład gatunkowy drzewostanów

z punktu widzenia niebezpieczeństwa pożaru i c) roczna ilość opadów. Przedstawiono odpowiedni wzór rachunku ekonomicznego uwzględniający powyższe czynniki. W pokryciu kosztów na przystosowanie lasów do odpoczynku i turystyki powinny uczestniczyć — obok gospodarstwa leśnego — te wszystkie przedsiębiorstwa i instytucje, które korzystają z rekreacyjnych usług lasu.

(R. M.)

Autorzy analiz:

W. B. — mgr inż. W. Brodzikowski

R. Dz. — doc. dr hab. R. Dzieciołowski

S. Ł. — doc. dr hab. S. Łukomski

R. M. — mgr R. Malec

P. S. — dr P. Sumiński

Przegląd Dokumentacyjny Leśnictwa zawiera jedynie niewielką część analiz dokumentacyjnych z zakresu leśnictwa. Pełna dokumentacja ukazuje się w postaci kart dokumentacyjnych. Centrum Informacji Naukowo-Technicznej i Ekonomicznej (w skrócie CİNTE, Warszawa, Al. Niepodległości 186) przyjmuje zgłoszenia na prenumeratę kart dokumentacyjnych, która obejmować może zarówno całą dokumentację naukowo-techniczną, jak i oddzielne jej działy lub poszczególne zagadnienia i tematy.

Cena karty dokumentacyjnej wynosi w prenumeracie 30 groszy.

Zakład Informacji Naukowo-Technicznej i Ekonomicznej Instytutu Badawczego Leśnictwa — branżowy ośrodek informacji leśnictwa — wykonuje za zwrotem kosztów kserokopie i mikrofilmy publikacji objętych zarówno przeglądem dokumentacyjnym, jak i kartami dokumentacyjnymi.